

تداوم مبارزات برای افزایش دستمزد و بهبود معیشت

صادق کار

دستمزد و بهبود معیشت به مهم‌ترین مطالبه‌ی عمومی مزدبگیران تبدیل شد و محرک یک رشته اعتراضات و اعتصابات کم‌سابقه‌ی توده‌ای گردید. معلمان و پرستاران نیز پس از آنکه شکایت و طومار نویسی‌های‌شان جهت افزایش حقوق، از طرف دولت و کارفرمایان بی‌جواب ماند، در ابعاد وسیع مباردت به اعتصاب و تشکیل تجمع‌های اعتراضی نمودند.

این اعتراضات و اعتصابات البته بی‌نتیجه نبودند. کارگران در تعدادی از واحدهای تولیدی و خدماتی توانسته‌اند با دست زدن به اعتصاب، دستمزدشان را بهبود بخشند. خیابانی شدن اعتراضات و استقبال گسترده‌ی معلمان و پرستاران از فراخوان به اعتراض «خانه‌ی پرستار» و کانون‌های صنفی معلمان، به نظر می‌رسد تا حدودی باعث عقب‌نشینی دولت و کارفرمایان از مواضع پیشین‌شان گردد و آنها مجبور شوند بخشی از مطالبات پرستاران و معلمان را برآورده کنند. اما مقاومت دولت و کارفرمایان در مقابل کارگران

وضعیت معیشتی کارگران در سال جاری، به رغم ادعای دولت مبنی بر کاهش نرخ تورم و بهبود وضعیت اقتصادی، نه تنها بهبود نیافت، بلکه همان‌گونه که آمارها نیز مؤید آن‌اند، بدتر از سال پیش شد.

علاوه بر آن، بر خلاف وعده‌های پیشین روحانی و ربیعی مبنی بر اجرای قانون کار، رعایت حق تشکل و استقلال تشکله‌ها، به اجرا نهادن مقاوله‌نامه‌های بنیادین سازمان بین‌المللی کار، افزایش دستمزد و بهبود خدمات تامین اجتماعی، تعرض به حقوق کار در سال گذشته، تشدید شد. و تعدیلات بسیاری نیز در قانون بیمه‌ی بیکاری، تامین اجتماعی و بیمه‌های کارگری توسط وزارت کار به زیان حقوق کارگران ایجاد شد که در مجموع علاوه بر تعدیل حقوق سندیکایی، در وخیم‌تر شدن وضعیت معیشتی کارگران نقش بارزی داشتند.

تشدید وخامت اوضاع معیشتی کارگران و کارمندان و فشارهای ناشی از آن، امسال چنان عرصه را بر عموم مزدبگیران و خانواده‌های‌شان تنگ کرد که خواست افزایش

از تجربه دیگران

اتحادیه‌های کارگری و دموکراسی در آمریکای لاتین - ۷-

استیون لوتسکی و اسکات مینوارینگ

ترجمه: گودرز

بخش سیاست‌های تطبیقی دپارتمان مطالعات دکترای علوم
سیاسی دانشگاه شهری نیویورک

کلمبیا: اعتراض ملی علیه تجارت آزاد، خصوصی سازی و فقر

نتیجه گیری نهایی

چنان که در جدول زیر دیده می‌شود، اقدام علیه دموکراسی پس از ۱۹۴۵ در آمریکای لاتین بسیار گسترده بود. در مکزیک (۱۹۴۵-۲۰۰۰)، نیکاراگوئه (۱۹۷۹-۱۹۹۰)، پرو (۱۹۶۸-۱۹۷۵) و آرژانتین (۱۹۴۶-۱۹۵۵) جنبش‌های کارگری از حکومت‌های غیر دموکراتیک حمایت نمودند.

در شیلی آغاز دهه ۱۹۷۰ و در بولیوی و پرو در دهه ۱۹۸۰ جنبش‌های کارگری اهداف انقلابی را چنان پیگیر شدند که رژیم‌های دموکراتیک را به خطر می‌انداخت. رفتار غیر دموکراتیک، به ویژه در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، زمانی که بدیل‌های مستبد اما فراگیر محتمل می‌نمودند، بیشتر معمول بود. جنبش‌های کارگری در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ به سوی دموکراسی متمایل شدند، اما این شیفت بیشتر از آن رو بود که بدیل فراگیر غیر دموکراتیکی وجود نداشت که منافع‌شان را تضمین نماید.

برخلاف ادعای روش‌هایم و استیفنز، طبقه کارگر یک قهرمان استوار و دائمی برای دموکراسی نیست؛ حداقل در آمریکای لاتین و بعد از ۱۹۴۵ چنین نبوده است. در عوض یک بازیگر مشروط دموکراسی است که تحقیق بیشتر درباره‌ی

سرسختانه‌تر است. در حالی که کمتر از ۱۰ روز به پایان سال مانده و اعتراضات برای افزایش دستمزد همچنان گسترده است و شورای عالی کار هنوز رسماً میزان افزایش دستمزد سال آینده را مشخص نکرده، خبرهایی که از گوشه و کنار شنیده می‌شوند، حکایت از افزایش ۱۵ تا ۱۷ درصدی دستمزد کارگران در سال آینده دارند و اگر این اخبار صحت داشته باشند که به نظر می‌رسد صحت دارند، پس از این افزایش، حداقل دستمزد کارگران در سال آینده حدود ۷۵۰ هزار تومان خواهد شد، که این مبلغ حدود یک چهارم حداقل نیاز یک خانوار کارگری است.

از آنجایی که این مقدار افزایش ناچیز کمک چندانی به بهبود وضعیت معیشتی حداقل‌بگیران نمی‌کند و متوسط دستمزد دریافتی سایر کارگران نیز بنا بر آمارهای رسمی، یک و نیم میلیون تومان بیشتر نیست، طبیعی است که مبارزه برای افزایش دستمزد همچنان تا رسیدن به مقصود در اشکال مختلف و به شکل مقتضی تداوم بیابد.

گرچه هنوز عقب نشینی دولت و کارفرمایان در برخورد با خواست افزایش دستمزد معلمان و پرستاران محرز نیست و نمی‌توان از آن نتیجه‌گیری کرد، ولی در این‌که دولت مجبور است به خاطر شُمبیهی پرزور پرستاران و معلمان -که عمدتاً ناشی از وجود تشکلهای آنان است- تن به عقب‌نشینی‌هایی بدهد، کمتر جای تردیدی باقی مانده است.

اعتصابات کارگری نیز تاکنون غالباً در واحدهایی کامیاب شده‌اند، که در آنها نوعی تشکل علنی یا تشکل در سایه مستقل و وفادار به حقوق کارگر حضور داشته است. اخراج و پیگرد بی‌سابقه رهبران و سازمان‌گران اعتصابات کارگری در سال گذشته نیز مؤید اهمیت تشکل در سازمان‌گری و کامیابی اعتراضات مطالباتی کارگران است.

طبعاً از کسانی که به عنوان «نماینده‌ی کارگر»، به شورای عالی کار برده شده‌اند، با توجه به این‌که نمایندگان واقعی و مستقل کارگران نیستند، انتظار نمی‌رود در این شورا پای حقوق کارگر بایستند. اما حتی اگر این سه نفر نماینده‌ی واقعی کارگران هم بودند، در مقابل اکثریت ترکیب کارفرمایی شورای عالی کار، کار زیادی از دست‌شان برنمی‌آمد. از همین رو پیشاپیش برای کارگران نتیجه‌ی تصمیم شورای عالی کار محرز است.

این است که کارگران اگر بخواهند دستمزد و معیشت‌شان بهبود پیدا کند و حقوق‌شان را حفظ و ارتقا دهند، باید مقدم بر هر چیز، حتی هنگامی که افزایش دستمزد تبدیل به اولویت نخست‌شان می‌شود، به فکر تشکل باشند و از هر فرصتی برای سازمان دادن خودشان بهره‌جویند.

تشکل‌های کارگری در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ در آمریکای لاتین به شدت تضعیف شدند.

بحران‌های اقتصادی دهه‌ی ۱۹۸۰، رفرم‌های نئولیبرالی که در پی آمد و لغو بسیاری قوانین کارگری که تشکل‌های کارگری را حمایت می‌کرد، ظهور بخش انفورماتیک و تکنولوژی شهری، همه باعث شدند که جنبش کارگری در دهه‌ی ۱۹۹۰ بسیار کوچک‌تر از آن باشد که در دهه‌ی ۱۹۷۰ بود. در همین حال آمریکای لاتین از امواج دموکراتیزاسیون بی‌سابقه‌ای گذر کرد.

گرچه جنبش‌های کارگری نقش مهمی در برخی از این تغییرات دموکراتیک بازی کردند اما با توجه به کوچک شدن تشکل‌های کارگری و نزول قدرت نفوذشان، به سختی بتوان پذیرفت که قدرت جنبش کارگری در رشد دموکراسی در منطقه نقش عمده‌ای بازی کرده باشد.

از سویی می‌توان مدعی شد که استمرار دموکراسی و دوام آن در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ از ضعف جنبش‌های کارگری ناشی شده باشد، چرا که از میان رفتن خطر جدی از سوی طبقه کار باعث شد که جناح راست به قوانین دموکراسی متعهدتر باشد.

چنان که کنت رابرتز می‌نویسد "استواری شگفت‌انگیز دموکراسی‌های نوین در آمریکای لاتین می‌تواند ناشی از نزول قدرت بخش پوپولیست در چالش منافع نخبگان اقتصادی باشد."

ضعف جنبش کارگری ضرورتاً دلیل عمده و لازم برای مردم‌سالاری در آمریکای لاتین نبود. در حقیقت می‌توان ادعا کرد که تضعیف جنبش کارگری تأثیرات منفی در کیفیت دموکراسی در منطقه داشته است.

مطالعات متعدد، به ویژه در اروپای غربی نشان داده است که جنبش کارگری قوی و ارتباط و ائتلاف‌های حزبی کارگران با احزاب سیاسی، نقش مرکزی در سیاست‌های عادلانه و فراگیر اجتماعی داشته‌اند.

در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ که جنبش‌های کارگری در آمریکای لاتین تضعیف شدند، بسیاری از دموکراسی‌های منطقه با افزایش بی‌عدالتی اقتصادی- اجتماعی هم روبرو گشتند.

مقایسه‌ی دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ که جنبش‌های کارگری قدرت‌مند و رادیکال در آمریکای لاتین با کودتاهای نظامی دست راستی روبرو بودند و دوران معاصر دموکراسی‌های بی‌سابقه و مستمر همزمان با تضعیف جنبش کارگری، به وضوح نشان می‌دهد که بین قدرت جنبش کارگری و برآمد رژیم‌ها در آمریکای لاتین ارتباط ناچیزی موجود است.

شرایطی که جنبش کارگری از رژیم‌های دموکراتیک حمایت می‌کند مورد نیاز است.

حمایت کارگران متشکل از دموکراسی بر لولای دو پارامتر سیاسی می‌گردد: ارتباط و ائتلاف با احزاب سیاسی و دیگری زمینه عینی رژیم موجود و بدیل آن. گرچه در چندین کشور آمریکای لاتین جنبش‌های کارگری با احزاب لیبرال دموکرات در سال‌های ۱۹۴۵ تا ۲۰۰۰ ائتلاف داشتند، در بیشتر این کشورها اما جنبش‌های کارگری با احزاب مارکسیست و پوپولیست متحد شدند و حمایت‌شان از اصول دموکراسی لیبرال بیشتر استفاده‌ی ابزاری از آن بود.

این تشکل‌ها وقتی از دموکراسی دفاع کردند که وجه غالب حکومت بود و هیچ بدیل فراگیر و غیر دموکرات هم در صحنه وجود نداشت. اما اگر رژیم‌های فراگیر و حتی مستبد وجود داشتند که منافع کارگران را بیشتر امید می‌دادند، آن‌ها گاه علیه دموکراسی اقدام می‌کردند.

این بررسی ریشه‌ی مرکزی تئوری رویش‌هایم و استغنز را زیر سوال می‌برد که توسعه‌ی سرمایه‌داری با دموکراسی ارتباط مستقیم دارد. آن بحث از تئوری در باره‌ی تعادل قوای طبقاتی، براین فرض استوار است که جنبش کارگران بر منافع مادی طبقه‌ی زحمت‌کشان استوار است.

چنین فرضی بر استقلال رای بسیاری از رهبران تشکل‌های کارگری چشم می‌پوشد و از منافع متنوع رهبران جنبش کارگری درمی‌گذرد و حتی در نظر نمی‌گیرد که بسیاری از آن منافع شخصی گاه با منافع مادی طبقه‌ی کارگر مرتبط نیست.

این حقیقت که جنبش‌های کارگری در آمریکای لاتین به طور مستمر پیشگام و قهرمان دموکراسی نبوده‌اند، هم‌چنین ادعای رویش‌هایم و استغنز را که همواره جنبش‌های کارگری نقش تاریخی مهمی در رسیدن به دموکراسی بازی کرده‌اند، زیر سوال می‌برد.

در آمریکای لاتین رابطه‌ی بین توان جنبش کارگری و دموکراسی اتفاقاً بسیار ضعیف بوده است و در برخی ایام اصلاً منفی هم بوده است. در بسیاری از مناطق تشکل‌های کارگری از نظر اندازه، قدرت بسیج نیرو و نفوذ سیاسی در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ به اوج رسیدند.

در آن ایام بسیج کارگران به دموکراسی استوار نیانجامید و برعکس به دوقطبی شدن جامعه و لرزان شدن پایه‌های دموکراسی منجر شد. در اوج دوران دوقطبی جنگ سرد، رشد و بسیج جنبش‌های کارگری و حتی پیروزی‌های انتخاباتی احزاب کارگری چپ عموماً به مثابه‌ی خطری برای نخبگان سیاسی و اقتصادی دیده می‌شد که آن‌ها را به حمایت از کودتاهای نظامی ترغیب می‌کرد.

کشور	سیاست غالب بر جنبش	وجود بدیل غیر دموکراتیک	رفتار جنبش کارگری
آرژانتین	پوپولیست	۱۹۴۵ تا ۱۹۷۶ آری ۱۹۷۶ به بعد خیر	۱۹۴۵-۱۹۵۵ حمایت از تمامیت خواهان ۱۹۵۵ تا ۷۶ مخاطره انداختن رژیم ۱۹۷۶ به بعد حمایت از دموکراسی
بولیوی ۱۹۴۶-۱۹۵۲	مارکسیست	آری	مقابل دیکتاتوری ایستاد
بولیوی ۱۹۵۲-۱۹۶۴	پوپولیست / مارکسیست	آری	۱۹۵۲-۶۳ از رژیم نیمه دموکراتیک انقلابی دفاع کرد ۱۹۶۳-۶۴ از کودتای ۱۹۶۴ حمایت کرد
بولیوی ۱۹۶۴-۱۹۸۵	مارکسیست	عموما آری	۱۹۶۴-۱۹۷۰ و ۱۹۷۱-۱۹۸۰ ضد رژیم استبدادی ۱۹۷۰-۱۹۷۱ حمایت از حکومت نظامی چپ ۱۹۸۲-۱۹۸۵ رفتار مخاطره آمیز برای رژیم
برزیل ۱۹۴۵-۱۹۶۲	دموکراتیک	خیر	دموکراتیک بود
برزیل ۱۹۶۲-۱۹۶۴	مخلوط	مبهم	رفتار مخاطره آمیز برای رژیم
برزیل ۱۹۷۹-۲۰۰۰	دموکراتیک	خیر	دموکراتیک
شیلی ۱۹۴۵-۱۹۸۵	مارکسیست	۱۹۴۵-۱۹۶۴ خیر ۱۹۶۴-۱۹۷۳ آری ۱۹۷۳-۱۹۸۵ خیر	۱۹۴۵-۱۹۶۹ دموکراتیک ۱۹۷۰-۱۹۷۳ رفتار مخاطره آمیز برای رژیم ۱۹۷۳-۱۹۸۵ ضد دیکتاتوری
شیلی ۱۹۸۶-۲۰۰۰	دموکراتیک	خیر	دموکراتیک
کلمبیا	هیچ سیاستی غالب نبود	مبهم در آغاز دهه ۶۰	دموکراتیک
مکزیک	پوپولیست	آری	از رژیم مستبد حمایت کرد
نیکاراگوئه	مارکسیست	۱۹۷۹-۱۹۹۰: آری ۱۹۹۰ به بعد: مبهم	۱۹۷۹-۱۹۹۰ از رژیم انقلابی حمایت کرد ۱۹۹۰-۲۰۰۰ رفتار مخاطره آمیز برای رژیم
پرو ۱۹۴۵-۱۹۶۸	پوپولیست	آری	۱۹۴۷-۱۹۴۸ رفتار مخاطره آمیز برای رژیم ۱۹۴۸-۱۹۶۸ عموما از دموکراسی حمایت کرد
پرو ۱۹۶۸-۱۹۹۲	مارکسیست	آری	۱۹۶۹-۱۹۷۷ از رژیم نظامی حمایت کرد ۱۹۸۰-۱۹۹۲ رفتار مخاطره آمیز برای رژیم
ونزوئلا ۱۹۴۵-۱۹۹۸	دموکراتیک	۱۹۴۵-۱۹۴۸ و ۱۹۶۵-۱۹۶۲ آری بعد از ۱۹۶۵ خیر	دموکراتیک

از یک منظر وسیع تر تئوریک، منافع تشکلهای کارگری لزوما در رژیمهای دموکراتیک ارضا نمی شوند. این حکم با تئوریهایی همخوان است که با دموکراسی خواهی بازیگران مشروط و با خواستههای تعاملی تعریف می شود که بالطبع تئوریهایی را به چالش می کشد که کارگران را همواره به صورت بازیگران دموکراسی خواه و تغییرناپذیر می بینند.

اخبار خارجی:

جهان

سازمان ملل:

فاصله‌ی دستمزد زن و مرد تا ۷۰ سال آینده پر نخواهد شد

گاردین، ۹ مارس ۲۰۱۵

سازمان بین‌المللی کار (س.ب.ک.) اعلام می‌کند که اختلاف دستمزد زنان و مردان در ۲۰ سال گذشته تغییری نکرده است.

سازمان ملل در گزارشی که به نابرابری در محیط کار در سراسر دنیا اختصاص دارد، هشدار می‌دهد که اگر تغییر اختلاف دستمزد زنان و مردان به نرخ ناچیزی که در ۲۰ سال گذشته داشته است، باقی بماند، در خلال ۷۰ سال آینده نیز همچنان شاهد فاصله‌ی محسوس میان درآمد کارگران زن و مرد خواهیم بود.

بنا بر این گزارش، بیش از نیم قرن پس از تصویب قانون «دستمزد مساوی» در آمریکا و ۴۵ سال پس از تصویب قانون مشابه در بریتانیا، هنوز هم یک کارگر زن به طور متوسط فقط ۷۷ درصد دستمزد یک کارگر مرد را بابت کار واحد دریافت می‌کند. این نسبت در خلال ۲۰ سال گذشته فقط سه درصد بهبود داشته است.

علاوه بر این فاصله‌ی دستمزد، زنان با «فاصله‌ی دستمزد مادری» نیز دست به گریبان‌اند. زنانی که بچه‌دار می‌شوند، نباید منتظر باشند که در برگشت به کار، دستمزدی برابر با زنان بدون بچه دریافت کنند. این اختلاف دستمزد متناسب با تعداد بچه‌هاست.

گزارش مذکور، که به مناسبت روز جهانی زن انتشار یافته است، نشان می‌دهد که تغییر فاصله‌ی جنسیتی در میزان مشارکت در بازار کار نیز در خلال ۲۰ سال گذشته ناچیز

بوده است.

از پس از «بیانیه‌ی پکن در مورد حقوق زنان» که در سال ۱۹۹۵ توسط ۱۸۹ دولت امضا شد، اختلاف مشارکت زنان و مردان در بازار کار فقط یک درصد کاهش یافته است.

در حال حاضر ۵۰ درصد زنان در سراسر جهان به کار بیرون از خانه اشتغال دارند. این درصد برای مردان ۷۷ است. داده‌های مشابه در سال ۱۹۹۶ به ترتیب ۵۲ و ۸۰ درصد بودند.

شاونا اولنی، رییس بخش «جنسیت، برابری و تنوع» س.ب.ک. می‌گوید: "۲۰ سال پس از «پکن» نتیجه‌ی آشکار این است که علی‌رغم برخی پیشرفت‌های حاشیه‌ای، ما هنوز سال‌ها و دهه‌های بسیار دیگری را باید طی کنیم تا به جایی برسیم که کارگران زن از همان حقوقی برخوردار باشند که کارگران مرد".

از زمره منابع گزارش س.ب.ک. تحقیقی است که در سال ۲۰۰۵ در ۱۱ کشور انجام شده است. این تحقیق نشان می‌دهد که در بریتانیا کارگران زنی که صاحب دو بچه‌اند، به طور متوسط ۲۵ درصد از زنان بدون بچه دستمزد کم‌تری دریافت می‌کنند.

این اختلاف در بلژیک، هلند، ایرلند، اسپانیا و پرتغال حدود ۱۰ درصد است. در فرانسه، ایتالیا و دانمارک زنان صاحب دو بچه می‌توانند انتظار داشته باشند که از زنان بدون بچه دستمزد کمی بیشتری داشته باشند.

بنا به این تحقیق، این وضع فوق‌العاده بد کارگران زن در بریتانیا از آن روست که دولت این کشور بر آزادی فردی تأکید ویژه دارد و امکانات مهد کودک و نگهداری پس از مدرسه، برای آنکه مادران بتوانند تمام وقت کار کنند، وجود ندارند.

زنانی که قبل از ۲۵ سالگی تشکیل خانواده می‌دهند باید «جریمه‌ی دستمزد بیشتری را متحمل شوند». ضمناً تعجیبی ندارد که هر قدر وقفه در مجرای شغلی طولانی‌تر باشد، «جریمه‌ی دستمزد» هم سنگین‌تر است.

یکی دیگر از یافته‌های گزارش این است که سیاست‌های دولت تأثیر بسیاری بر فاصله‌ی جنسیتی دستمزدها دارد.

یک تحقیق انجام یافته در سال ۲۰۰۹ نشان می‌دهد که در ایالات متحده زنان حتی بابت وقفه‌های کوتاه در مجاری شغلی‌شان نسبتاً به شدت جریمه می‌شوند، در حالی که در سوئد از دستمزد زنان تنها در صورتی کاسته خواهد شد که مدتی بیشتر از ۱۵ ماه قانونی از کار غیبت داشته باشند.

ممکن است موجب خالی شدن خزانه‌ی دولت و مقاومت شرکت‌های خصوصی و هیزمی بر آتش تورم بیشتر در اقتصادی باشد که هم‌اکنون در رکود هم به سر می‌برد.

اعتصابات در راه‌اند. اتحادیه‌های ترابری با تهدید متوقف کردن اتوبوس‌ها، قطارها و کامیون‌ها در پایان ماه مارس، خواهان کاهش مالیات‌ها شده‌اند. اتحادیه‌ی قدرتمند س.ژ.ت. در حال بررسی وضع برای پیوستن به این اعتصاب است. مقام پیش‌گفته، که به دلیل حساسیت موضوع خواهان مخفی ماندن نامش شد، می‌گوید: "احتمال وقوع اعتصابات موجب نگرانی ما است. برخی اتحادیه‌ها برای باخت دولت در انتخابات پیش رو بازی می‌کند."

او می‌افزاید: "ما در حال بررسی تغییر حداقل درآمدی که مشمول مالیات خواهد شد، هستیم."

کره‌ی شمالی

فقط ۱۰ درصد حقوق کارگران در خارج از کشور به خود آنان می‌رسد

تایمز کره، ۱۰ مارس

کارگران کره شمالی هنگام استراحت در یک کارگاه در ولادیوستوک روسیه

بنا به تحقیقی که روز سه‌شنبه ۱۰ مارس انتشار یافت، کارگران کره‌ی شمالی که در خارج از کشور کار می‌کنند، به طور متوسط ماهانه درآمدی برابر هزار دلار دارند. اما ۹۰ درصد این مبلغ توسط مقامات این کشور ضبط می‌شود.

«مرکز اطلاعاتی در مورد حقوق بشر در کره‌ی شمالی»، که یک مؤسسه‌ی تحقیقاتی خصوصی است، این تحقیق را انجام داده است.

این تحقیق را انجام داده است. اساس این تحقیق مصاحبه با ۲۰ کارگر کره‌ای است که در کشورهای روسیه، چین، کویت، مالزی، قطر، سنگاپور و امارات

مقایسه‌ی فاصله‌ی جنسیتی در عرصه‌ی کار در اتحادیه اروپا و در چند کشور عضو آن

	فاصله‌ی دستمزدها (درصد)	فاصله‌ی استخدام تمام وقت (درصد)
آلمان	۲۳/۱	۲۳/۴
بریتانیا	۲۱/۴	۱۹/۱
اسپانیا	۱۵/۲	۱۷/۸
هلند	۲۸/۰	۱۶/۹
اتحادیه اروپا	۱۸/۸	۱۶/۴
فرانسه	۱۳/۹	۱۴/۸
ایتالیا	۲۵/۶	۶/۷
لهستان	۱۶/۶	۶/۴

بنا بر دیگر گزارش‌های س.ب.ک. مردان صاحب بچه، از مردان بدون بچه دستمزد بیشتری دریافت می‌کنند. به استناد یک تحقیق پرناتئیر دانشگاه ماساچوست که در سال ۲۰۱۰ انجام شده، دستمزد مردان بچه‌دار به طور متوسط ۱۱ درصد بیشتر از دستمزد مردان بدون بچه است.

آرژانتین

اتکای دولت به تغییر مالیات بر درآمد مذاکره با اتحادیه‌ها

رویتر، ۹ مارس ۲۰۱۵

Striking workers protest over rising inflation, joblessness

آرژانتین: یک اعتراض کارگری علیه تورم و بیکاری

یکی از مقامات ارشد دولت آرژانتین اعلام کرد که این دولت برای پیش‌گیری از اعتراضات سنگین احتمالی در روند انتخابات ریاست جمهوری، آستانه‌ی مالیات بر درآمد را افزایش خواهد داد. او این را یک امتیاز به کارگران در مذاکرات دولت با اتحادیه‌ها بر سر دستمزدها ارزیابی کرد.

انتخابات در اکتبر سال جاری برگزار خواهد شد. اقتصاددانان مستقل تورم در سال ۲۰۱۴ را ۲۵ درصد تخمین می‌زنند.

افزایش دستمزد کارگران دولت به میزانی برابر نرخ تورم

کارگران ایران

دستگیری فعالان کارگری در آستانه روز جهانی زن

کوروش بخشنده فعال کارگری در سنندج در آستانه روز جهانی زن دستگیر شد .

این فعال کارگری که از اعضاء کمیته دفاع از کارگران مهاباد است، به دنبال دستگیری‌های قبلی فعالان کارگری در سنندج بدون هیچ توضیحی دستگیر شد .

در چند ماه گذشته فعالان کارگری در سنندج تحت فشار زیادی قرار داشته‌اند و پس از دستگیری فردین میرکی و زانیار مرادی، این چندمین دستگیری این فعالان است. فردین میرکی و زانیار مرادی پس مدتی بازداشت بدون دلیل با وثیقه‌های سنگین آزاد شدند و هیچ گونه دلیل موجهی برای دستگیری این فعالان کارگری تا کنون ارائه نشده است .

* * * * *

تجمع ۷۰۰ معلم در اردبیل

گروهی از معلمان استان اردبیل با تجمع در محوطه اداره کل آموزش و پرورش این استان نسبت به وجود تبعیض درآمد بین معلمان و سایر کارکنان دولت اعتراض کردند .

به گزارش خبرنگار ایلنا، این اجتماع صنفی با حضور ۷۰۰ معلم استان اردبیل برگزار شد، معلمان با شعارهای خود نسبت به کمبود دستمزد خود اعتراض کردند و خواستار افزایش بودجه آموزش و پرورش به قصد افزایش حقوق معلمان شدند .

متحدۀ عربی کار کرده‌اند. اسامی این کارگران فاش نشده‌اند. بیشتر مصاحبه شوندگان می‌گویند که دستمزدشان به ارز محلی پرداخت می‌شده است.

یکی از آنان که مدتی در یکی از کشورهای اروپای شرقی کار کرده است، می‌گوید: "در ابتدا من از یک حقوق ۱۰۰ دلاری خوشحال بودم.

اما بعداً متوجه شدم که این فقط یک‌دهم مبلغی است که بایست به من پرداخت می‌شد.

حتی همان ۱۰۰ دلار هم کامل پرداخت نمی‌شد. آن‌ها (مقامات) پول من پول غذا و رفت و آمد را از آن کم می‌کردند و گاهی هم می‌گفتند که کشورمان به کمک من احتیاج دارد."

تعداد دقیق کارگران کره شمالی در خارج از کشور معلوم نیست. محققان می‌گویند که بین ۵۰ هزار تا ۶۰ هزار کارگر کره شمالی در ۴۰ کشور مختلف مشغول به کاراند و این عده بین ۲/۱ تا ۳/۲ میلیون دلار در سال به کشورشان پول می‌فرستند.

روسیه با داشتن ۲۰ هزار کارگر کره‌ای در مقام اول است، سپس چین با ۱۹ هزار. تعداد قابل توجهی نیز در کویت، امارات متحدۀ عربی، مغولستان، قطر و آنگولا به کار اشتغال دارند. تعداد آنان در لهستان حدود ۵۰۰ نفر است.

لهستان تنها کشور عضو اتحادیه‌ی اروپا است که اهالی کره‌ی شمالی در آنجا اجازه‌ی کار دارند.

یک آژانس خدماتی کره‌ی شمالی کارگران را به این‌جا و آن‌جا می‌فرستد و دستمزدهای آنان را از کارفرمایان‌شان دریافت می‌کند.

کارگران کره [شمالی] از دهه‌ی ۴۰ قرن گذشته برای کار به خارج می‌رفته‌اند. شوروی پیشین اولین کشوری بود که پذیرای آنان شد. بیشتر این کارگران چوب‌بر بودند و ماحصل کارشان به صورت الوار و درخت بار کشتی‌ها راهی کره می‌شد تا با آن‌ها خانه‌سازی شود.

با ته کشیدن ذخیره‌های ارزی کره شمالی، این مسیر تغییر کرد. اکنون کار کارگران در خارج از کشور عمدتاً برای تحصیل ارز صورت می‌گیرد.

کارگران می‌گویند؛ در حالی که استقبال سال نو می‌رویم که ۸ ماه حقوق مربوط به ماه‌های اردیبهشت، خرداد، مرداد، شهریور، مهر، آبان، آذر و دی به همراه حق عیدی سال ۹۲ را دریافت نکرده‌ایم.

کارگران در واکنش به بی‌تفاوتی مسئولان، به مدت یک ساعت چهار راه خمینی، جنب ساختمان استانداری را مسدود کردند.

کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل همچنین پیش از این از اخراج چند تن از نمایندگان کارگران این کارخانه را به دلیل پی گیری مطالبات صنفی همکارانشان خبر داده بودند. آنان می‌گویند سه تن از اعضای انجمن صنفی کارگران به نام‌های «مقصود محجوری»، «حسن رونقی» و «اصغر بابازاده» از مهر تا اسفند ماه سال گذشته به دلیل انجام وظیفه قانونیشان اخراج شده‌اند.

همچنین کارفرما حدود ۱۶ کارگر را در تاریخ یکم آذر ماه به بهانه پی گیری مطالبات صنفی خود و همکارانشان اخراج کرده است. علاوه بر آن حدوداً چهار ماه پیش تعداد ۱۵ تن دیگر به همین دلیل اخراج شده‌اند.

این معلم گفت: به دلیل کمبود بودجه وزارت آموزش و پرورش در هنگام تصویب بودجه، هر سال حتی در اولین روزهای سال هم صحبت از کسری بودجه است و این نشان می‌دهد اساساً بودجه این وزارتخانه دارای اشکال است.

به گفته این معلم، اگر اشکالی فردی در بودجه نویسی وجود داشت نهایتاً یک یا دو سال این اشتباه اتفاق می‌افتاد در حالی که درآمد معلمان ۳۵ سال است که تحت تأثیر بودجه از هزینه‌های زندگی عقب افتاده است و با تکرار هر ساله این اشتباه بر شکاف بین درآمد و هزینه‌های زندگی معلمان افزوده شده است.

گفته می‌شود در تجمع معلمان، صابر سپهری مدیرکل آموزش و پرورش استان اردبیل با حضور در جمع معترضین به گفت‌وگو با آنان پرداخت.

تجمع صنفی معلمان در حالی خاتمه یافت که معلمان استان اردبیل دو طومار جداگانه را خطاب به دو مسوول عالی رتبه کشور امضا و ارسال کردند.

تجمع کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل

جمعی از کارگران کارخانه ذوب آهن اردبیل در اعتراض به تعویق ۸ ماه حقوق و نامشخص بودن وضعیت شغلیشان مقابل ساختمان استانداری اردبیل تجمع کردند.

کارگران مخابرات آمل خواستار دریافت مطالباتشان شدند

حدود ۸۰ کارگر شرکت مخابرات آمل با تجمع مقابل فرمانداری ویژه این شهرستان خواستار دریافت مطالباتشان شدند.

به گزارش خبرگزاری فارس از آمل، حدود ۸۰ کارگر شرکت مخابرات این شهرستان با تجمع مقابل فرمانداری ویژه آمل خواستار دریافت مطالباتشان شدند.

به گزارش ایلنا، در پی اجتماع دو روزه کارگران در روزهای ۱۱ و ۱۲ بهمن ماه در مقابل ساختمان استانداری و دفتر امام جمعه اردبیل، کارگران امیدوار بودند به مشکلات صنفیشان رسیدگی شود که پس از بی‌پاسخ ماندن مطالبات، کارگران ناچار شدند، در واکنش به بی‌تفاوتی مسئولان استانداری اعتراضات صنفی خود را از سر بگیرند.

به بخش خصوصی و اعتراض کارکنان و بیکاری طیف عظیمی از کارگران این مجموعه و در تعلیق ماندن دو فاز در حال احداث این کارخانه، اکنون دومین قطب صنعتی میانه یعنی شرکت گیربکس سازی می‌انرو زیر نظر شرکت نیرو محرکه نیز در معرض رکود و تعدیل نیرو قرار گرفته است .

کارگران کارخانه «سها طب» ۹ ماه بدون حقوق
از تیر ماه سال جاری، ۱۴ کارگر شاغل در این کارخانه تولید کننده تجهیزات پزشکی مشهد، حقوق دریافت نکرده‌اند . به گفته کارگران، صنایع مهندسی پزشکی «سها طب» در مشهد یکی از شرکتهای معتبر در صنعت تولید تجهیزات پزشکی در ایران است که از سال ۸۳ به دلیل کمبود نقدینگی و مشکلاتی که در زمینه فروش محصولات خود داشت، دچار مشکل شد و توان پرداخت به موقع حقوق کارگران و سایر هزینه‌های جانبی کارخانه را از دست داد .

تجمع کارگران تبریز کف، کارفرما را وادار به مذاکره کرد
کارگران تبریز کف با برگزاری تجمع در محوطه کارخانه کارفرما را راضی به گفت‌وگو کردند . کارفرما در پایان این تجمع قول داد بین ۴ تا ۵ میلیون تومان از مطالبات کارگران را تا ابتدای هفته آینده پرداخت کند .

اعتراض کارگران پیمانکاری فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه

دور جدید اعتراض کارگران پیمانکاری فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه در واکنش به پرداخت نشدن دو تا پنج ماه دستمزد معوقه آغاز شد . منابع خبری می‌گویند: اقدام مشابه اعتراضی (۱۷ اسفند) توسط کارگران انجام شد که برای ساعتی از حضور در محل کار خودداری کردند اما در نهایت با وعده پیمانکار در محل کار خود حاضر شدند .

اعتراض و تجمع کارگران معدن «زمستان یورت»
کارگران بخش شمال غرب معدن زغال سنگ «زمستان یورت» با تجمع در محوطه معدن برای چهارمین بار طی پنج روز گذشته، خواستار پرداخت مطالبات معوقه‌شان شدند .

به گزارش ایلنا، این کارگران که از سه شنبه هفته گذشته (۱۲ اسفند ماه) در اعتراض به تاخیر در پرداخت نیمی از حقوق اردیبهشت ماه و پرداخت نشدن حقوق ماه‌های آبان، آذر، دی و بهمن سال جاری و همچنین عدم دریافت حق عیدی و سنوات پایان سال در اقدامی اعتراضی، کار در بخش‌های مختلف معدن را متوقف کرده بودند، با تجمع در محوطه معدن خواستار رسیدگی به مشکلات صنفیشان شدند.

یکی از کارکنان شرکت مخابرات آمل که با بیش از ۲۰ سال فعالیت در این ارگان، هنوز زیر پوشش پیمانکار است، گفت: براساس مدارک موجود کارکنان پیمانی از سال ۸۴ باید رسمی می‌شدند ولی در این شرکت کارکنانی که در مرکز خدمات شهری کار می‌کنند هنوز به عنوان کارمند مراکز روستایی شناخته می‌شوند.

وی بیان کرد: طبق ابلاغیه دولت به ارگان‌ها و نهادها باید عیدی و سنوات در بهمن ماه پرداخت می‌شد ولی تاکنون شرکت مخابرات آمل تنها حقوق بهمن ماه را پرداخت کرده و قول داده تا ۲۰ اسفند ماه عیدی کارکنان پرداخت شود در حالی که پرداخت حقوق اسفند ماه و سنوات هم به سال آینده موکول شد.

📖 اخبار کوتاه

زندگی شایسته حق مسلم ماست »

جمعی از کارگران معدن سنگرود (البرز غربی) در اعتراض به تعویق ۲ ماه حقوق و حق عیدی پایان سال و همچنین درج نشدن حدود ۱۹ ماه از سوابق بیمه‌ایشان تحت عنوان مشاغل سخت و زیان آور امروز (۱۸ اسفند) با سفر به تهران در مقابل ساختمان وزارت کار تجمع کردند .

تجمع کارگران قند کامیاب

نزدیک به ۱۰۰ کارگر قند کامیاب در اعتراض به تعویق حقوق و نامشخص بودن وضعیت شغلیشان صبح (۲۱ اسفند) مقابل در ورودی این کارخانه تجمع کردند .

ایراز ناراضیتی کارگران معادن شهرستان طرره همزمان با بازدید وزیرکار

کارگران معادن منطقه طرره دامغان همزمان با بازدید وزیر ضمن ابرازناراضیتی از وضعیت موجود خواستارافزایش دستمزد، بهبود وضعیت و شرایط کاری خود شدند . به گزارش تسنیم، کارگران معادن منطقه طرره دامغان در جریان بازدید وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از معادن زغال‌سنگ طرره دامغان ضمن ابرازناراضیتی از وضعیت موجود خواستارافزایش دستمزد، بهبود وضعیت و شرایط کاری خود شدند .

کارگران گیربکس سازی میانه درآستانه بیکاری

اجازه اخراج کارگران گیربکس سازی میانه را نخواهم داد. بعد از واگذاری کارخانه فولاد آذربایجان در شهرستان میانه

📖 اخبار حوادث کار

به گزارش ایلنا، در مهم‌ترین حادثه که بعد از ظهرشنبه ۱۶ اسفند در مشهد اتفاق افتاد، بر اثر حادثه ریزش بخشی از سقف خط دو متروی این شهر دست کم دو کارگر جان خود را از دست دادند و ۱۱ کارگر دیگر به شدت مصدوم شدند.

این حادثه در قسمتی از مسیر خط دو قطار شهری مشهد در حد فاصل تقاطع بلوار طبرسی اول و خیابان گاز اتفاق افتاده است و علاوه بر کشته شدن دو کارگر، ۱۱ کارگر دیگر نیز مجروح شده‌اند.

مصدومان این حادثه به بیمارستان امدادی کامیاب منتقل شدند. در حادثه مشابه دیگری که روز گذشته در شهرستان آبدانان ایلام رخ داد، سقوط سنگ از سقف تونل در حال احداث «کبیر کوه» حادثه ساز شد و جان کارگری را گرفت.

پس از ۹ ساعت تحمل درد
کارگر معدن «مهیاری» جان باخت

پرستار ۳۰ ساله بر اثر سوختگی درگذشت

پرستار جوان در لاهیجان هنگام کار بر اثر آتش‌سوزی ناشی از تصادف آمبولانس جان باخت.

به گزارش ایلنا، بامداد پنجشنبه پرستار جوان بیمارستان ۲۲ آبان لاهیجان هنگام بازگشت از ماموریت به علت تصادف آمبولانس و آتش گرفتن آن، زنده زنده در آتش سوخت.

بر اساس گزارش نایب رئیس نظام پرستاری رشت از این حادثه، یکی از آمبولانس‌های خصوصی حدود ساعت ۲ بامداد پنجشنبه پس از تحویل یک بیمار به بیمارستانی در رشت، در راه بازگشت - احتمالاً به علت خواب‌آلودگی راننده - تصادف کرده و نهایتاً دچار آتش‌سوزی شده است.

از آنجا که ظاهراً پای پرستار حاضر در این آمبولانس لابلای وسایل داخل ماشین گیر کرده بوده، نتوانستند او را نجات دهند و به همین دلیل این پرستار بر اثر سوختگی شدید، جان باخت. بر اساس این گزارش، این پرستار که حدود ۳۰ سال سن داشته، متاهل و دارای یک فرزند بوده است.

کارگر ۱۸ ساله افغان در فاضلاب غرق شد

ریزش دیواره چاه فاضلاب در منطقه سعادت آباد تهران، باعث کشته شدن یک کارگر ۱۸ ساله افغان شد.

این حادثه در یک منزل مسکونی قدیمی واقع در محله سعادت آباد، ۲۵ متری گلستان، خیابان ۱۶ متری دوم، زمانی رخ داد که به دلیل پر شدن چاه فاضلاب، مالکان قصد داشتند در

بر اثر سقوط ناگهانی یک سنگ بزرگ بر روی کابین یک دریل سنگ شکن در معدن شن «مهیاری» واقع در شهرستان شهرضا استان اصفهان یک کارگر کشته شد.

به گزارش ایلنا، حوالی ساعت ۱۵، (۱۸ اسفندماه) یک سنگ بزرگ بر روی کابین یک دریل سنگ شکن سقوط کرد و رانند آن زیر سنگ گرفتار شد و پس از حدود ۹ ساعت جان باخت.

بنا بر این گزارش، تلاش امدادگران برای بیرون کشیدن این کارگر ۳۰ ساله از زیر سنگ بی‌نتیجه ماند و حوالی ساعت ۲۴ این کارگر در مسیر بیمارستان الزهراء اصفهان جان باخت.

بر اساس این گزارش، امدادگران تلاش زیادی برای جابجایی سنگ انجام دادند اما سنگ فرود آمده بسیار سنگین و غیرقابل جابه جایی بود به همین دلیل امدادگران با کمک تیم‌های بیهوشی و ارتوپدی ناچار شدند با قطع یکی از پاها، او را از زیر سنگ آزاد کنند اما تلاش تیم‌های امدادی برای احیای فرد حادثه دیده در مسیر بیمارستان بی‌نتیجه ماند و این جوان جان خود را از دست داد.

گفتنی است؛ اندام تحتانی سمت چپ این کارگر بین دستگاه سنگ شکن و سنگ گیر کرده بود و عوامل امدادی دید کافی از وضعیت وی نداشتند.

۱۴ کارگر در ۲ استان کشته و مصدوم شدند

خبر کشته و مصدوم شدن ۱۴ کارگر بر اثر ریزش تونل در دو استان به سطح رسانه‌ها رسید. که از آن میان فاجعه کشته شدن دو کارگر سهم استان خراسان رضوی بود و یکی سهم ایلام.

اطلاعیه ها

اتحادیه آزاد کارگران ایران

بازداشت فعالان کارگری و محاکمه کارگران «معدن چادرملو» را محکوم می‌کنیم

۲۸ کارگر شرکت معدنی چادرملو که در پی اعتراضات گسترده سال گذشته به شعبه ۱۰۱ دادگستری اردکان احضار شده بودند، چهارشنبه ۲۰ اسفند، به اتهام «اخلال در نظم و آسایش عمومی» و «ممانعت از احقاق حق» مورد محاکمه قرار گرفتند.

چنین سطحی از محاکمه دسته جمعی کارگران معترض و حق طلب در حالی امروز برگزار شد که همین چند روز پیش کوروش بخشنده از اعضا کمیته هماهنگی بازداشت شد، قبل از آن خلیل کریمی از اعضای هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران به اداره اطلاعات سنج احضار و مورد بازجویی قرار گرفت، پیش از خلیل، جعفر عظیمزاده به محاکمه کشیده شد و پیش‌تر جمیل محمدی محاکمه و به سه سال و نیم زندان محکوم شد.

در این گیرودار چندین نفر از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری نیز احضار و بازداشت شدند و در تجمع معلمان در مقابل مجلس میلاد درویش بازداشت شد، کمی پیش‌تر از این‌ها بهنام ابراهیمزاده پس از تحمل نزدیک به ۵ سال حبس، بار دیگر به ۹ و نیم سال زندان محکوم شد و در گیر و دار همه این بگیر و ببندها و محاکمات اعضای تشکلهای مستقل کارگری، کارگران بسیاری از کارخانه‌ها از شمال تا جنوب و غرب و مرکز کشور بدلیل اعتراض به شرایط مشقت بارشان یا اخراج، یا مورد بازداشت و یا به محاکمه کشیده شدند.

چنین درجه‌ای از تعرض سیستماتیک به رهبران کارگری و کارگران معترض حداقل در طول سه دهه گذشته بی‌سابقه است، درست است که صدها کارگر شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و نزدیک به ۳۰۰ کارگر کیان تیر در اواسط دهه ۸۰ در نتیجه اعتصاب و اعتراض بازداشت شدند و یا قبل از آن‌ها کارگران شهر بابک از زمین و آسمان به گلوله بسته شدند.

اما علیرغم چنین سرکوبگری‌هایی، تعرضی سراسری به کارگران و رهبران و نماینده‌های آنان در عمر نزدیک به دو سال دولت روحانی بیانگر یک وضعیت جدید و تصمیم سازی نقشه‌مندی از سوی حکومت در برخورد به جنبش مطالباتی رو به گسترش طبقه کارگر ایران است.

Iranian Labour News Agency

مجاورت آن چاهی دیگر حفر کنند.

سخنگوی سازمان آتش‌نشانی تهران با بیان اینکه چاه دوم به عمق حدود ۱۰ متر حفر شده بود، درباره این حادثه گفت: عدم رعایت فاصله ایمنی میان دو چاه، سبب تخریب دیواره بین دو چاه و سرریز محتویات چاه فاضلاب نخست به چاه در حال حفر شد که کارگر افغان نیز در عمق چاه محبوس و به علت خفگی در گذشت

بی‌توجهی کارفرمایان و دولت نسبت به جان کارگران

اکبر شوکت، مسئول کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی کشور با بیان اینکه بسیاری از نکات اساسی ایمنی توسط کارفرماها رعایت نمی‌شود، به ایلنا گفت: آقایان مسئول در بخش‌های دولتی و خصوصی تا کی می‌خواهند نسبت به عدم رعایت ایمنی کارگران از سوی کارفرماها بی‌توجه باشند؟ دولت باید از طریق ابزارهایی که دارد کارفرماها را موظف کند تا مسائل ایمنی در کارگاه‌های مختلف ساختمانی و صنعتی رعایت شوند.

وی با بیان اینکه در کشورهای پیشرفته شاهد رعایت مسائل ایمنی از سوی کارفرماها و توجه مسئولان آن‌ها به این موضوع هستیم، گفت: خانواده‌های کارگران حادثه دیده همواره در معرض آسیب‌های جدی اجتماعی هستند و این آسیب دیدگی در میان خانواده‌هایی که سرپرستان آن‌ها بر اثر حوادث کار جان خود را از دست داده‌اند بیشتر است.

دبیر اجرایی خانه کارگر قم گفت: چه کسی امروز جوابگوی خانواده‌های این کارگران فوت شده است و چه کسی می‌خواهد از آسیب‌های اجتماعی که ممکن است به سراغ خانواده‌های این کارگران بیاید جلوگیری کند؟

وی گفت: حرف ما این است که چرا نباید محیط‌های کارگاهی که کارگران در آن مشغول به کار هستند ایمن باشد و چرا مسئولان نسبت به رعایت اصول ایمنی کار برای کارگران که باید توسط کارفرماها اعمال شود، توجهی نمی‌کنند؟

اندیشه

ناصر چمنی عضو هیات مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران

بازیچه دست دولت نشویم

وزیر اقتصاد که به نمایندگی از دولت در آخرین جلسه رسمی شورای عالی کار (۱۳ اسفند) حاضر شده بود اعتقاد داشت که بهتر است مزد کارگران کمتر از نرخ تورم افزایش پیدا کند چرا که تورم در سال آینده دو درصد کاهش خواهد یافت.

در همین ارتباط ناصر چمنی عضو هیات مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران

با طرح این پرسش که کاهش تورم اعلام شده توسط دولت چه تاثیری بر سفره کارگران داشته است، افزود: بر اساس محاسباتی که گروه کارگری شورای عالی کار انجام داده است قدرت خرید کارگران در ۱۲ ماه گذشته نزدیک به ۳۶۰ هزار تومان کاهش یافته است.

وقتی دولت و کارفرمایان می‌توانند مزد را بدون توجه به نظر نمایندگان کارگری تعیین کنند چرا ما مزد را امضا کنیم و به ظلمشان مشروعیت ببخشیم؟ در این صورت جامعه کارگری احترام خود را حفظ می‌کند و بازیچه دست دولت نمی‌شود.

اینان خود می‌دانند که چه بلایی بر سر معیشت و حق حیات و بقا میلیون‌ها کارگر آورده‌اند و نیز می‌دانند که قرار نیست وضعیت تحمیل شده موجود بر طبقه کارگر ایران نقطه پایانی داشته باشد.

به همین دلیل نیز آستین‌ها را به نحو کم سابقه‌ای برای سرکوب اعتراضات کارگری بالا زده‌اند و سیاست برخورد به هر گونه اعتراض کارگری را به شکل تصمیم سازی شده و نقشه‌مندی پیش رو گرفته‌اند.

اما واقعیت این است که بویژه در دنیای امروز نمی‌شود هم فقر و فلاکت و گرسنگی پایان ناپذیری را بر میلیون‌ها کارگر تحمیل کرد و هم با داغ و درفش زبان آنان را بسته نگه داشت.

نمی‌شود هم دزدی میلیاردی هر روزه حکومت گران در برابر چشمان میلیون‌ها کارگر قرار بگیرد، هم ورود پول‌های مواد مخدر به عرصه سیاست ورد زبان حکومت گران باشد، هم ماشین‌های چندین صد میلیونی در برابر چشمان میلیون‌ها خانواده کارگری محروم رژه بروند و آنوقت در کنار این همه غارت و چپاول بی‌وقفه، میلیون‌ها کارگر را به دریافت مزدی سه برابر زیر خط فقر وادار کرد، مزد قوت لایموتشان را ماه‌ها پرداخت نکرد و با زبان سرکوب و بگیر و ببند آنان را وادار به تمکین نمود. چنین چیزی به یقین ناشدنی است.

اگر دیروز کارگران شرکت واحد و هفت تپه و شهر بابک سرکوب شدند، امروز کارگران صنایع و مراکز کلیدی تری همچون معادن و صنایع خودرو سازی، معلمان و کارگران پتروشیمی به میدان آمده‌اند و دور نیست روزی که در صورت تداوم تحمیل فقر و فلاکت موجود و تشدید و تداوم سرکوب اعتراضات کارگری، میلیون‌ها کارگر در جای جای کشور، دست در دست هم در دفاع از منزلت و حق حیاتشان وارد کارزاری تعیین کننده با وضعیت موجود شوند.

۲۰ اسفند ۱۳۹۳

در برابر کارگران و فعالان کارگری وظیفه دارند با فشرده‌تر کردن هر چه بیشتر صفوف خود و با انتقال این تجربیات به سایر کارگران برای مقابله با این ترفندها آماده شوند. ترفندهایی که برای ربودن هر چه بیشتر نان از سفره کارگران و زحمتکشان است.

فروشنندگان نیروی کار باید درتشکل‌های مستقل خود گرد آمده و از آینده‌ی خود و فرزندانشان دفاع کنند. گزارش زیر که از جانب یکی از کارگران برای کانون ارسال شده است، یکی دیگر از این ترفندها را افشا می‌کند.

کارگری زحمتکش چنین نوشته است:

« به تازگی جهت استخدام به مکانی در شهر... مراجعه کردم. تضمینی که آن‌ها برای استخدام می‌خواستند، مبلغ پانزده میلیون تومان به صورت «اسناد

تجاری» (چک و سفته) بود. مدتی قبل نیز به دو شرکت مراجعه کردم که شرکت اول پانزده میلیون تومان و شرکت دوم نیز بیست میلیون تومان را جهت تضمین،

تعیین کرده بودند. دستمزدی که شرکت اول پرداخت می‌کرد ششصد هزار تومان و دستمزدی که شرکت دوم پرداخت می‌کرد هشتصد هزار تومان بود. نیک می‌دانیم که با توجه به قوانین اسناد تجاری، چه مسئولیت سنگینی بر عهده فردی است

که به نام او این اسناد امضا می‌شود. واقعا به شرکت چقدر می‌تونه تضمین استخدامی بگیره؟

جالب اینه که وقتی به اداره کار مراجعه کردم و همین سوال رو کردم، گفتن که هیچ بندی در این «مورد» در قانون کار نیست!!!!

و من نتیجه گرفتم که شرکت هر چقدر دلش بخواد می‌تونه تضمین بگیره!!!!

حالا شما فکر کنید که با این سفته‌های سنگین چه اوضاعی برا کارگر درست می‌شه. نیت من باخبر کردن شما از این جریان بود. این جریان صد در صد واقعی است ولی بنا به دلالی از ذکر نام شهر و شرکت‌ها معذورم.»

چمنی تصریح کرد: کارفرمایان به پیشنهاد دولت مبنی بر افزایش ۱۵ درصدی مزد پایه راضی نیستند و معتقدند این افزایش ۱۵ درصدی زمانی قابل قبول است که به صورت همزمان شامل مزد پایه و افزایش مزایای جانبی شود..

او در ادامه پیش بینی کرد با توجه به تفاوتی که بین نظر گروه کارگری از یکطرف با دولت و کارفرمایان از طرف دیگر وجود دارد امکان اجماع روی هیچ رقمی وجود ندارد و نمی‌توان با این فاصله به تفاهم رسید.

این فعال حقوق صنفی کارگران با اشاره به آخرین اظهار نظر وزیر کار مبنی بر رای گیری برای تعیین مزد در صورت به اجماع نرسیدن کارگران و کارفرمایان، گفت: اگر برای تعیین مزد رای گیری شود کارفرمایان از خدا خواسته با پیشنهاد دولت موافقت می‌کنند و بدین ترتیب اکثریت اعضای جلسه به رقم پیشنهادی دولت رای می‌دهند. اینجا تنها کاری که از کارگران بر می‌آید این است که مصوبه مزدی را امضا نکنند. اگر قرار است به نظر کارگران بی‌توجهی شود بهترین کار امضا نکردن مزد است.

او گفت: نباید تجربه تلخ سال گذشته تکرار شود، پیمان بستند اما در نهایت زیر پیمان خود زدند. ما سال گذشته تا آخرین دقایق اجماع داشتیم و گفتیم مزد زیر ۳۰ درصد را امضا نمی‌کنیم اما متاسفانه در عرض نیم ساعت پایانی، آن پیمان و توافق فراموش شد. نمایندگان کارگران در سال گذشته ابتدا روی افزایش ۳۰ درصدی مزد

عضو هیات مدیره کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران در پایان گفت: انشالله امسال روی نظر خودمان می‌ایستیم و حاضر به امضای مزدی که کارگران را از ما نامید کند نمی‌شویم و این نیاز به تعهد اخلاقی دارد نه تعهد نوشتاری، چرا که دیدیم تعهد نوشتاری کارساز نیست.

صدای کارگر

ترفندهای جدید کارفرمایان

کانون مدافعان حقوق کارگر-

نظام سرمایه‌داری و متخصصان آن همواره به فکر آن هستند تا با ایجاد قید و بندهای جدید و زنجیرهای نامرئی تازه، نیروی کار را بیشتر به اسارت در آورند و هر روز ترفندهای جدیدی برای این امر به کار می‌گیرند.

گفت و گو

بیرونی داشت، بخشی از خواسته‌های معلمان پرداخت معوقات و بدهی‌های دولت و عمل به وعده‌ها است که خواسته‌های حداقلی است مانند حق الزحمه اضافه کاری که خواسته جدیدی نیست و همواره معلمان با دولت‌ها سر این مسئله مشکل داشته‌اند که یک سال کار می‌کنند و بعد از یک سال دستمزد می‌گیرند که بسیار ظالمانه است.

چون به این ترتیب با آزادسازی قیمت‌ها و افزایش تورم و کاهش ارزش پول و عدم پرداخت به موقع توسط دولت‌ها معلمان همواره متضرر می‌شوند. اما در مرحله‌ای که این اعتراضات را شاهد هستیم، معلمان فراتر از این حقوق حداقلی و ابتدایی، بر حقوق انسانی و متناسب با یک زندگی شرافتمندانه تاکید می‌کنند. مثلاً یکی از خواسته‌های اصلی معلمان افزایش دستمزد بالای خط فقر است. در هفته گذشته ایسنا یکی از خبرگزاری‌های رسمی خط فقر را دو میلیون و شصت هزار تومان اعلام کرد.

معلمان به صورت شفاف دستمزد حداقل بالای فقر را می‌خواهند و معتقد هستند که فقط این مبنای می‌تواند به معیشت آن‌ها سر و سامان بدهد. و هر نوع افزایش سالانه حقوق باید بیشتر از نرخ تورم واقعی باشد. همچنین معلمان با توجه به حق بیمه‌ای که پرداخت می‌کنند خواهان برخورداری از یک بیمه تکمیلی کارآمد هستند که کیفیت و پوشش مناسبی داشته باشد.

البته تنها خواسته معلمان در تجمعات اخیر به مسئله معیشت خودشان محدود نمی‌شود و خواهان تحول در نظام آموزشی هستند. این خواسته‌ها که فراتر از مسئله معیشت هست به دنبال تحقق چه چیزهایی است؟

البته من اشاره کنم خواسته‌های معلمان با هم رابطه تنگاتنگ دارند. مثلاً در بعد آموزشی معلمان خواهان یک آموزش کیفی و استاندارد هستند. در این رویکرد آموزش و پرورش باید در اولویت اول دولت قرار بگیرد و بودجه تعلیم و تربیت متناسب با آن تامین و تخصیص یابد، این امر بدون توجه به مسئله معیشت امکان پذیر نیست.

معلمان از سویی حقوق خودشان را در پیوند با حقوق دانش‌آموزان می‌بینند. وقتی تراکم کلاس‌های ۴۰ نفره را به چالش می‌کشند در اصل در راستای منافع دانش‌آموزان حرکت می‌کنند.

ایمن‌سازی مدارس و مقاوم‌سازی، یکی دیگر از مقولاتی است که معلمان در آن به دنبال حقوق شاگردان خود هستند. معلمان بر این باورند که اگر تحول جدی در امر معیشت معلمان رخ ندهد هر برنامه دیگری که در ظاهر به دنبال تحول در نظام آموزشی باشد، عقیم خواهد ماند.

مصاحبه با یکی از معلمان معترض به دولت

برای اتحاد سراسری،

برنامه‌ای راهبردی و عملیاتی اتخاذ کنیم

کانون مدافعان حقوق کارگر؛

در ماه‌های اخیر اعتراضات سراسری کارگران و پرستاران و به خصوص معلمان در شهرهای مختلف برای داشتن یک زندگی مناسب و مقابله با فقر روز افزون مزد و حقوق بگیران ادامه داشته است

طبقه کارگر یعنی آنان که جز فروش نیروی کار خود چیزی دیگری ندارند با دستمزدهای موجود امکان یک زندگی معمولی و بالاتر از خط فقر را ندارند و در این زمینه کارگران، معلمان، پرستاران و کلیه مزد و حقوق بگیران در شرائط یکسانی قرار دارند.

در حالی که حقوق مدیران وابسته دولتی به بیش از ۵۰ میلیون تومان در ماه می‌رسد و اختلاس‌های پی در پی اموال مردم هر روز در جلو چشمان متحیر کارگران و زحمتکشان صورت می‌گیرد، طبقه کارگر چاره‌ای جز اتحاد و همبستگی برای احقاق حقوق خود ندارد. در این زمینه مصاحبه‌ای داشته‌ایم با یکی از معلمان فعال، در مورد اعتراضات اخیر که در زیر می‌آید ..

س؛ هدف معلمان از این تجمعات چیست و آن‌ها چه می‌خواهند؟

ابراهیمی: این تجمعات و اعتراضات در روزهای اخیر، در اصل برآیند انباشت خواسته‌های به حق معلمان به خاطر تبعیض در برخورداری از حقوق و مزایا است که در ۱۰ اسفند نمود

ابراهیمی: چون خصوصی سازی آموزش عمومی و رایگان نمود تبعیض و نابرابری در ساختار نظام آموزشی در ارتباط با حقوق کودکان است. و کسانی که دغدغه رفع تبعیض دارند نمی توانند نسبت به تبعیضی که در ارتباط با آموزش کودکان رخ می دهد بی اعتنا باشند.

یکی از تبعات خصوصی سازی آموزش، خارج کردن کودکان طبقات فرودست از چرخه آموزش و افزایش تعداد کودکان بازمانده از تحصیل است.

سیاستی که بعد از انقلاب ادامه پیدا کرد و به خاطر شرایط بعد از جنگ در دولتهاشمی مسیر قانونی اش هموار شد و دولت اصلاحات آن را ادامه داد و احمدی نژاد پایه های آن را مستحکم نمود و سیاست های نئولیبرالیستی دولت روحانی در بعد آموزش در قالب همین سیاست متبلور شده است.

البته با نام فریبده جلب مشارکت های مردمی در عرصه آموزش و پرورش. در اصل معلمانی که شعار نفی خصوصی سازی را می دهند در کنار آن بر مشارکت در ساختار آموزشی و مدرسه و نیز آموزش کیفی و برابر تاکید دارند. طبیعی است اقلیتی از معلمان که منافع خودشان را در خصوصی سازی و کالایی شدن آموزش می بینند با این شعار و خواسته همراه یا هم عقیده نباشند .

ما نمی توانیم شعار برابری دستمزد برای معلمان مانند سایر نهادهای ارگانها مثل وزارت نفت بدهیم اما برای برخورداری دانش آموزان خود از آموزش کیفی و برابر دفاع نکنیم.

ضمن اینکه این شعار طبقات فرودست جامعه مانند پرستاران، کارگران و زحمتکشانش را به پشتوانه اجتماعی ما تبدیل می کند و بسیاری از سم پاشی های مرسوم و جهت دار در سطح جامعه را، که با هدف مشخص از طریق رسانه ها شایعه سازی می شود، خنثی می کند.

ما با این شعار یک پیام مشخص به جامعه می دهیم. ما مخالف پولی شدن مدارس دولتی هستیم و دولت حق گرفتن پول از خانواده ها را ندارد. معلمان از این پول بهره ای ندارند و نمی خواهند با چنین سیاستی، مدارس مشکلات خود را رفع نمایند.

دولت اگر کسر بودجه دارد باید بودجه بخش تعلیم و تربیت را فقط به آموزش و پرورش اختصاص دهد و بالاترین بودجه را به آن اختصاص دهد و در ساختار آموزشی نیز نیازی به مدرسه فروشی و تعدیل نیرو نیست. سیاستگذاری درست انجام دهد و حجم نیروهای منفعل ستادی خود را کاهش دهد و بهای بیشتری به معلمان به عنوان پیشگازان آموزش قایل شود .

مانند همین تحول نظام آموزشی که در دوره احمدی نژاد کلید خورد و در دوره روحانی دارد محقق می شود، چه مسئله کیفی را از نظام آموزشی حل کرده است؟ نظر شخصی من این است که هیچ، بی ثمر بوده است. نظام تحولی که به عنصر متحول کننده یعنی معلم بها نمی دهد بیشتر فضای را مسموم و متوهع می کند. مگر می شود بدون توجه به زیرساخت های ضروری متناسب با آموزش و پرورش نوین برای کیفیت دانش آموزان برنامه ریزی نمود. این کار شدنی نیست.

همچنین معلمان خواهان مشارکت فعال در امر تصمیم گیری در نظام آموزشی هستند و می خواهند نظام آموزشی با توجه به جغرافیای فرهنگی ایران و ویژگی های اقلیمی غیرمتمرکز باشد .

س: راهکار تحقق این خواسته ها چیست؟

ابراهیمی: یکی از شعارهای محوری معلمان تاکید بر نقش تشکلهای صنفی مستقل بود. چون تشکلهای موجود که اکثرا وابسته به جناح ها و باندها قدرت و ثروت هستند این اعتراضات را محکوم یا بایکوت کردند. هیچ تغییری در ساختار نظام آموزشی بدون تقویت این تشکلهای مستقل امکان پذیر نیست .

کانون های صنفی در قضایای اخیر از معلمان عقب تر بودند ولی با درایت برخی اعضا و حمایت کنشگران مستقل در ۱۰ اسفند توانستند خودشان را با خواسته های معلمان همگام نمایند.

الان آن طوری که از برنامه هایشان بر می آید به دنبال یکسری برنامه ها برای تقویت و گسترش کانون ها هستند و اقبال مناسبی برایشان بوجود آمده است.

در مورد کانون باید منتظر ماند و دید چقدر در نزدیک شدن به بدنه و خواسته های معلمان موفق می شوند چون بینابینی و حرکت زیگزاگی معنا ندارد یا شما باید طرف بدنه اجتماعی معلمان باشید یا حامی منافع صاحبان قدرت و ثروت .

اما مستقل از کانون، حق تشکل یابی یک حق اجتماعی است و هیچ چیزی نمی تواند این حق را از معلمان سلب نماید. معلمان برای احقاق حق بر حق خود چاره ای جز متشکل شدن مستقل حول خواسته های مشخص ندارند .

س: شعار لغو خصوصی سازی آموزش و پرورش یکی از این شعارها بود. چرا این خواسته در کنار خواسته هایی مانند رفع تبعیض و افزایش دستمزد مطرح شده بود؟

شما تعداد تحقیقات دانشگاهی را یک مروری بکنید تا ببینید چه تعداد تحقیق در مورد منزلت معلمان صورت گرفته است در حالی که مساله دستمزد معلمان مورد هجمه دولت‌ها بوده است.

طبیعی است که برخی معلمان که آگاهی طبقاتی نسبت به وضعیت خود در ساختار جامعه طبقاتی ندارند. وقتی که مسکن مناسب ندارند، دستمزد کافی نمی‌گیرند و زیر خط فقر هستند، برای اینکه زندگی روزمره خود را سپری نمایند مجبور می‌شوند خود را با تعاریف و تمجیدهایی مثل منزلت و کرامت معلمی راضی نمایند و رسانه‌ها و شبکه‌های داخل و خارج از صدا و سیما تا بی‌بی سی بر این نکته تاکید می‌کنند که معلمان خواهان ارتقای منزلت خود هستند و هیچ کس نیست به آنان بگوید انسانی که از داشتن امکانات و استانداردهای عینی یک زندگی شرافتمندانه بی‌بهره است منزلت به چه کارش می‌آید و انسانی که از مناسبات انسانی به حداقل‌های زندگی برای خود رسیده باشد مگر ممکن است خود را درگیر تضاد سطحی مثل تشخیص شغلی نماید و دیگران را تحقیر کند.

در هر صورت اگر به لحاظ برخی ویژگی‌های خصلتی و تشکل یابی مستقل تحولی در بین کارگران و معلمان و پرستاران رخ دهد خواه ناخواه ما شاهد یک اتحاد سراسری بین نیروهای کار، که در ارتباط با کارمزدی استثمار می‌شوند خواهیم بود. این اتحاد اگر محقق شود دستاورد آن به یک صنف و قشر خاص محدود نخواهد شد و نتایج آن بر عرصه‌های اجتماعی و اقتصادی در راستای رفع تبعیض تاثیر خواهد گذاشت.

س: و سخن آخر؟

۱۰) اسفند را می‌توان نقطه عطفی در حرکات معلمان دانست، اتحاد معلمان آنان را در مدار جدیدی از حرکت قرار داده است که می‌توان از آن به عنوان جنبش نوپای معلمان نام برد. تک تک معلمان نسبت به حفظ این جنبش و ارتقای کمی و کیفی آن مسئول هستند و وضعیت فعالان صنفی مستقل و کانون صنفی که به واسطه مجوزدار بودن در موقعیت فراخوان قرار داشت از بقیه بیشتر است.

در مقابل گروه‌ها و جریان‌ات منتسب به باندهای قدرت و ثروت می‌کوشند به این خواسته‌ها جهت داده، آنرا متوقف یا سوءاستفاده نمایند. هوشیاری معلمان بر حرکت بر مدار خواسته به حق صنفی و پرهیز از پیوند خوردن با بخش یا بخش‌هایی از بلوک‌های قدرت و ثروت امری ضروری است.

در کنار این هوشیاری باید برای تحقق شعارها ایستادگی و مقاومت کرد و برای شکوفایی ظرفیت ناشی از اتحاد سراسری، برنامه راهبردی و عملیاتی اتخاذ کرد. امری مهم و خطیر که در شرایط کنونی متوجه کانون‌های صنفی در سراسر ایران است.

س: به جز مساله خصوص سازی که بخش بزرگی از جامعه را درگیر می‌کند، با توجه به اینکه حداقل حقوق و خط فقر برای معلمان و کارگران، پرستاران و بخش بزرگی از مزد و حقوق بگیران یکسان است و کارگران نیز در ماه‌های اخیر اعتراضات زیادی داشته‌اند، رابطه اعتراضات معلمان، کارگران و پرستاران را چگونه می‌بینید؟

ابراهیمی: من معتقدم کارگران، پرستاران، معلمان و سایر زحمتکشان به عنوان نیروی کار که بار اصلی بخش تولید و خدمات را در جامعه به عهده دارند در یک هم سرنوشتی طبقاتی به سر می‌برند، یعنی تا مادامی که مسئله معلمان را در یک فضای محدود به این قشر ارزیابی و بررسی کنیم به پاسخ روشن نمی‌رسیم.

دولت در ارتباط با معلمان و پرستاران به عنوان کارفرما و در ارتباط با کارگران به عنوان حامی کارفرمایان، منافع طبقه مسلط را بر منافع طبقات فرودست ارجحیت می‌دهد.

دولت به عنوان کارفرمای اعظم، از سازماندهی قوی برخوردار است پول و رسانه و قدرت اعمال خشونت دارد و کارفرمایان بخش خصوصی هم در کنار حمایت دولتی بسیار متشکل هستند.

پس ما برای مصونیت خود در برابر کارفرماهای بزرگ و کوچک، چاره‌ای به جز اتحاد نداریم. بخشی از کارگران به درستی این مسئله را درک کردند و از تجمع معلمان و خواسته‌های برحق آن‌ها دفاع کردند اما هنوز شاهد یک همگرایی از سوی معلمان و پرستاران به سمت جامعه کارگری نیستیم.

س: علت این امر چیست و اعتراضات هماهنگ این بخش‌ها می‌تواند چه پی‌آمدهایی داشته باشد؟

ابراهیمی: دلایل متعددی وجود دارد اولین دلیل این است که سنت مبارزات کارگری در ایران ریشه دار و عمیق است، اگر چه معلمان از بدو شکل گیری احزاب در ایران، در ساختار احزاب و گروه‌های سیاسی نقش تعیین کننده و حضور فعال داشتند و تجربه تشکل مستقل از جناح‌های سیاسی را نداشته‌اند یا کمتر از کارگران بوده است.

از سوی دیگر در بین معلمان و پرستاران به خاطر برخورداری از تحصیلات دانشگاهی یک تشخیص کاذب شغلی وجود دارد که سیستم مسلط از طریق مفاهیم جامعه‌شناسی و در پروژه‌های دانشگاهی تحت تحقیقات فرمالیته کمی و با مقیاس‌ها و شاخص‌های سطحی به آن جهت داده و نهادینه کرده است.